

nævnte Virksomheder kan der efter Forhandling med de paagældende Organisationer ved kgl. Anordning fastsættes Lempelser i denne Lovs Regler indenfor Rammerne af Artiklerne 5 og 6 i den paa den internationale Arbejdskonference i Washington i 1919 vedtagne Konvention om Begrænsning af Arbejdstiden i industrielle Virksomheder.

Den almindelige Arbejdstid.

§ 3.

En Arbejders almindelige Arbejdstid maa ikke være over 48 Timer ugentlig og ikke over 8 Timer daglig. Arbejdsraadet kan, naar vedkommende Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere derom er enige, under Appel til Ministeriet tillade Afvigelser fra den daglige Maksimalarbejdstid, dog saaledes at denne i intet Tilfælde maa udstrækkes over 9 Timer. Hvile- og Spisetider medregnes ikke i Arbejdstiden, naar det staar Arbejderen frit for under disse at fjerne sig fra Arbejdspladsen.

For Virksomheder, der er afhængige af elementære Drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende Forhold, kan Socialministeren, naar vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer derom er enige, efter indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet paa nærmere fastsatte Vilkaar tillade, at Arbejdstiden alene i Gennemsnit skal være underkastet den ovennævnte Begrænsning.

For Virksomheder, der efter deres Beskaffenhed ikke helt eller for en Dels Vedkommende kan drives mere end højst 4 Maaneder om Aaret, kan Socialministeren efter indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet paa nærmere fastsatte Vilkaar tillade Afvigelser fra Arbejdstiden henholdsvis for hele eller Dele af Virksomheden.

Forinden Ministeriet i Henhold til denne Paragrafs 3die Stykke tillader Fra- vigelser fra den almindeligt gældende Arbejdstid, skal der saa vidt muligt være givet vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation Lejlighed til at udtale sig i Sagen.

De af Socialministeren meddelte Dispensationer kundgøres i Lovtidende.

Saafernt en Arbejder er beskæftiget under saadanne Forhold, at det kun paa- hviler ham at udføre egentligt Arbejde i en Del af den Tid, i hvilken hans Arbejds- kraft skal staa til Raadighed for Arbejdsgiveren, kan han beskæftiges udover det i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Tidsrum af 48 Timer ugentlig og 8 Timer daglig, dog inden- for saadan Begrænsning, som i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Arbejdsraadet. Den Arbejdsgiver, som ønsker at benytte sig af denne Regel, maa drage Omsorg for, at Spørgs- maalet forelægges Arbejdsraadet til Afgørelse. Arbejdsraadets Afgørelse kan indannes for Socialministeriet.

§ 4.

For Virksomheder med regelmæssig Døgndrift gælder følgende særlige Be- stemmelser:

Ingen Arbejder, som deltager i Døgndriften, maa have en længere Brutto-Arbejds- tid end 8 Timer i Døgnet, dog bortset fra en saadan Overskridelse af denne Arbejdstid, som en forsvarlig Afløsning nødvendiggør. Ved Holdskifte kan Brutto-Arbejdstiden dog udstrækkes til højst 16 Timer i Døgnet, men det maa herved iagttages, at ingen Arbejder i tre paa hinanden følgende Uger faar en længere Brutto-Arbejdstid end ialt $3 \times 6 \times 8 = 144$ Timer.

Socialministeren kan for saadanne Virksomheder, der efter deres Natur kræver uafbrudt Drift, efter Indstilling fra Arbejdsraadet og efter indhentet Erklæring fra ved- kommende faglige Organisationer tillade Afvigelser fra ovenstaaende Bestemmelser, dog saaledes, at ingen Arbejder i tre paa hinanden følgende Uger faar en længere Brutto- Arbejdstid end ialt $3 \times 7 \times 8 = 168$ Timer. Saadanne af Socialministeren tilladte Und- tagelser kundgøres i Lovtidende.